

KEDAȚIA

Arad, Str. Anlieh (Adam)

ABO MENTUL

Abonamentul Anului în Avans
 un an fl. 10; pe 1/2
 an fl. 6; pe 1/4 de an
 2.50 pe 1 lună fl.

Abonamentul de Duminică pe
 an fl. 2.—

Abonamentul în România și străinătate
 pe an 40 franci.

Abonamentul în Franța și
 în țările vecine pe an 40 franci.

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Anlieh (Adam)

INSERTIUNILE

Se 1 pe săptămână: prima-dacă
 7 cr.; a doua oară 6 cr.;
 a treia oară 4 cr. și timbre
 de 30 cr. de fiecare pe-
 cațiune.

Atât abonamentele cât și
 inserțiunile sunt a se plăti
 înainte în Arad.

Scrisori nefrancațe nu
 primim.

Frica Ungurilor.

(*) În ședința de la 15 Decembrie a Dietei maghiare s-a vorbit și Horánszky; întâia oară de când e guvernamental. Și cum la ordinea zilei era cuota, contra căreia Horánszky scrisese cu aparat mai științific și vorbise mai cu energie, de sine se aștepta că în cercurile politice maghiare vorbirea lui era așteptată cu mare curiozitate; ear în Dieta au ascultat toți cu interes.

Pentru noi este de ordine secundară chipul cum și-a explicat Horánszky atitudinea sa de azi, când și nu votează cuota, o susține însă, pe aderenții săi îi îndeamnă să o voteze.

Ne vom opri însă asupra motiunii politice care-l face pe Horánszky să facă aceste cereri. Este același care-l îndeamnă și pe Apponyi să voteze cuota.

E adevărat că dacă și Ungurii ar face greutăți încheierii tranșacțiunii, opera de la 1867 a lui Deák, dualismul actual, ar fi nu numai un compromis, dar și ar desființa chiar. Numai că Horánszky o spune aceasta mai lapidar, mai puțin ascunsă în fraze de artist, cum e Apponyi în cea ce privește oratoria. El le-o spune Ungurilor d'a dreptul și fără înconjur: nu vedeți că în Monarchia întreagă nu mai e nici un popor, care să susțină dualismul de la 1867? trebuie să-l susțină Ungurii, căci mai ales a lor existență este legată de opera lui Deák! Acesta este motivul, pentru care acum este anul, fosta partidă națională a înlesnit chiar lui Bánffy opoziția, votându-i provisorul p'un an.

D'asupra tuturor preocupărilor, la bărbății de stat maghiari pre-empționează existența dualismului. Ori ce jertfa, zice Horánszky, să nu li se pară prea mare, căci numai în marginile acestei tranșacțiuni, în deplină armonie, ba chiar corectură a tranșacțiunii pragmatice și a constituțiunii din 1848, este asigurată viitorul neamului unguresc.

Kossuthiștii l-au acuzat că și-a schimbat principiile, deoarece ce urcarea cuotei a combătut-o viața sa întreagă, ear' armata independentă națională (maghiară) nu se poate nici ea desvolta sub regimul dualistic. Horánszky a replicat îndată, că principiul lui de căpetenie este susținerea pactului de la 1867, ear' căt despre armata independentă națională maghiară, de asemenea n'a esitat a zdrobi idealul acesta, dacă mai sunt Unguri cari îl au! A arătat anume, că dacă cuota pentru susținerea dualismului chiar ar fi prea mare, re-veneaște că e greu de suportat, când Ungaria s'ar desface de Austria, iar mai putea să-și susțină armata mare, ea acum, și alte instituții de cari azi beneficiază egal cu cel de peste Leitha, deși plătește mai puțin. Spriginul afirmării sale aduce un dosar întreg de acte și mai ales cifre. Competența lui de a vorbi cu autoritate în chestii financiare și sta-

tistice o recunosc de altfel toți cei din Dieta.

Peste tot — a zis Horánszky — Ungurii să rămână între marginile legilor positive ear nu să tot accentueze așa zisele drepturi naturale! Ceea ce, desigur, însemnează, că nu numai față de Austria, dar și față de naționalități, să nu se conducă de idei și planuri șoviniste, ci să se fiadă de litera legii, să nu uite, că statul acesta este p ligot, că cetățenii în fața legii sunt egali, că dominațiune maghiară nu poate să însemneze asupra-rea nemaghiarilor! Numai așa e garantată prosperitatea țării.

E treaba Ungurilor cât vor și să profite de sfatul lui Horánszky.

Credem însă, că în legătură cu temerea aceasta, exprimată de toți bărbății de seamă maghiari, am putea să căutăm explicații și cu privire la sălbătică cu care făcuse Bánffy alegerea în 1896. Ori cât ti zice lui minte de „caporal haiducesc“, un lucru a înțeles Bánffy chiar dela început: cu o Dietă în care sunt peste o sută Kossuthiști, e greu de scos la capăt dualismul. Mai ales că în Dieta dizolvată mai erau și vre-o 60 oșanți apponyiști, cari p'atunci luptau violent împotriva cuotei. Eată de ce a cheltuit milioane, eată de ce i-s-au pus la dispoziție trei corpuri de armată și nici un fir de păr nu i-s'a scurtat pentru oribilă vătărire de sânge întru a zdrobi opoziția. Și sus, la aceasta se gândeau: să fie o Dietă care să voteze tot ce trebuie pentru susținerea dualismului, ear Bánffy a trebuit să plece numai când n'a mai putut granta votarea proiectelor de legi privitoare la tranșacție, deși săvârșise destule fără-de-legi și se arătase, cu prisos, nevrednic de a conduce o țară.

Ori câte sau săvârșit însă pentru siguranța acestei tranșacțiuni, ea perfectă n'are să fie. Pentru-că la alcătuirea ei nu s'au avut în vedere și interesele specifice ale diferitelor popoare, oi grijă s'a pus, afară de afacerile comune, numai pentru interesele celor doi heghemoni contractanți. În Austria egoismul acesta și-a dat deja roadele. Nici în Ungaria, aceleași cauze nu o să producă alte efecte.

Spărgându-se odată dualismul, nu știm întru cât temerea exprimată și de Horánszky se va realiza. Nu e greu de prevăzut însă, că fără o corectură radicală, avându-se în vedere și dorințele naționalităților, dualismul, ori-căr l'ar susține Ungurii, tot din rău în mai rău o să meargă.

Campanie mizerabilă. I a fost dat licențiu din Brașov ca în jurul să se poarte tot campanii detestabile. Așa s'a terminat anume cu campania de „tradare“ al cărei patron este dl Rațiu, și eată că 48-țiștii Ungurilor, kossuthiștii dela „Egyetértés“ îi dau înainte cu „tradare“. Coincidență curioasă apoi: întocmai ca autorizații dela Sibiu, așa și kossuthiștii caută pe vinovați — peste hotarele țării. Nu e vinovat adică Bánffy,

care a provocat întregul incident, ci vinovați sunt cei dela... Viena! Imaculații bărbăți politici Rațiu, Coroianu și Daianu acuzau pe dl Sturdza, kossuthiștii ceuză pe contele Goluchowsky care a îndemnat pe M. Sa Monarchul Francisc Iosif să poruncească lui Széll a nu mai face greutăți în chestia „subvenției“, și să permită guvernului român a da banii, ear' autorizații dela Sibiu acuzau pe dl Sturdza că nu vrea să dea „renta“. De trei zile „Egyetértés“ duce adică o campanie cât se poate de ungurească, dând în Goluchowsky, dând în Széll, dar' mai cu deosebire dând în Români pe cari „camarilla“ și acum îi protejează pentru a-i avea totdeauna disponibili în contra Ungurilor... Așa zice „Egyetértés“ în primul articol dela 17 Dec.

Un lucru este încă de relevat: „Egyetértés“ (Nrul dela 16 Dec pag. 11) scese în relief cum tocmai dl Sturdza a fost cel care inițind rezolvarea afacerii pe cale diplomatică, a luat guvernului unguresc putința de-a rezolva afacerea după placul șovinistilor.

Cum se împacă această acuzare cu aceea a mult pricepuților domni Coroianu și Rațiu, naționalității fără prihană?

Instrucțiunea confesională. Consiliul de instrucțiune al catolicilor în adunarea generală din urmă a discutat asupra mijloacelor prin care confesiunile să se apere împotriva tendințelor de statificare a școlilor confesionale.

Accentuând art. XXXVIII al legii din 1868 — că fiecare confesiune are drept a-și forma învățătorii — consiliul a votat următoarea moțiune:

„Statul neconfesional nu este în drept să crească și formeze învățătorii pentru școlile confesionale.“

Între cei cari au participat la adunare și au votat această moțiune, sunt și Dr. Steinberger, canonic în Oradia și Csávolszky, canonic în Vaș.

Se va face apel către toți factorii catolici să apere cu toată energia instrucțiunea confesională.

Infrângerea Englezilor.

Joubert și Buller. — Bătălia de la Kolenzo.
— Englezii îngrijorați.

După infrângerile enorme din urmă, Englezii își puseseră speranța în generalul Buller, șeful trupelor din Africa sudică. Aproape d'o lună, acesta s'a pregătit să dea o lovitură decisivă Burilor, ca astfel din tabăra de la Freere să poată ajunge repede la Ladysmith, căci aceasta era misiunea trupelor sale.

La 15 Decembrie Burii au zdrobit însă și trupele lui Buller.

Eată telegrama ce a trimis însuși Buller despre infrângerea suferită:

„Cu regret trebuie să raportez despre o grea lovitură a sorții. Dimineața la orele 4 am părăsit cu toții tabăra de lângă Chieveley. În două locuri era posibil să trecem peste riul Tugela. Vroiam să forțez cu o divizie trecerea. Generalul Hart trebuia să at ce în stânga, Hildygar în dreapta, ear Lytleton la mijloc. Încă dimineața am văzut, că Hart nu va putea să forțeze trecerea. Am ordonat deci să se retragă. El însă

a atacat cu o bravură extraordinară și batalionul său din frunte a suferit pierderi mari. Generalul Brooke e rănit grav. Am poruncit atunci ca gen. Hildygar să înainteze. Regimentul din fruntea trupelor sale a ocupat Stacion — Kolenzo și clădirile din apropierea podului. Afai atunci, că întreaga artilerie ce timisese să proteagă înaintarea trupelor, adevă bateriile 14 și 66, precum și 6 tunuri de câte 12 funți cu tir repede au înaintat până la riu, unde Burii se înstăpâniseră d'a binele. Ei au deschis un foc groznic, la distanță mică și au omorât toți caii noștri. Artileriștii remaseră acolo, lângă tunuri. Și-au dat o silință landabilă să ducă tunurile, dar focul dusman era omoritor și n'au putut salva de cât numai două tunuri. Deoarece ce trupele fără scutul artileriei vrând să treacă riu n'ar fi servit de cât ca țintă focului adversarilor, am ordonat retragerea, care s'a petrecut în ordine. O trupă destul de mare a urmărit ziua întreagă aripa dreaptă a trupelor noastre. Cavaleria noastră comandată de lordul Dundonald și divizia gen. Barton a parat atacurile. Am avut o zi caldă și trupele sunt oboseite rău, dar de aceea se țin bine. Zece tunuri a trebuit să lăsam dușmanilor ear' unul a fost nimicit de obuzele lor. Mi-e teamă că divizia gen. Hart a suferit pierderi prea mari. Bateriile 14 și 66 au suferit pierderi enorme. Ne-am retras în tabăra de la Chieveley“.

Representantul din Bruxella al Transvaalului, Dr. Leid a primit încă Sâmbătă dimineața știrea că Burii au zdrobit armata generalului Buller. Englezii au pierdut întreaga artilerie ear' pe câmpul de luptă au lăsat 150 de morți și răniți. O brigadă compusă din 1500 soldați aproape întrăgă s'a nimicit; din oficerii ei au murit 25. Pe lângă tunuri, Burii au mai luat de la Englezi și puști, aruncate de soldații cari au căutat să scape cu o fugă de oameni speriați. Cu toții au căzut 40 oficeri.

Buller avea sub comanda sa 25.000 oameni și 82 tunuri. În Ladysmith se zice că sunt 9000 Englezi. Planul era ca acestia oliberați, să formeze împreună grosul armatei, care să determine lupta între cele două popoare. Norocul i-a slugit însă pe Burii, cari deși nu erau sub comanda generalului Joubert mai mulți ca 10.000, totuși au bătut groznic pe cel mai iscusit general și cea mai tare oștire engleză.

Nu se poate descrie măhnirea și emoția ce i-a cuprins pe Englezi. Unele ziare cer să se trimită trupe noi, și toate constată că Englitera este într-o poziție critică, cum n'a mai fost de la răscoala din India încoace.

Din Dieta.

Obstrucția.—Prelungirea ședințelor.

Kossuthiștii au inaugurat un fel de obstrucție. Deja în ședința dela 15 c. au făcut șgomot mare chiar când a vorbit Horánszky. Ear d'atunci încoaci în fiecare zi vorbește câte un Kossuthist palavragiu, repetind zilnic aceleași fraze, ajunse clișee, în contra ridicării cuotei. Ba în ședința de la 16 au făcut și scandal, strigând sălbatic și bătând în pupitre (bănci) până presidentul nu va îndruga la ordine pe secretarul de stat Gromon care respunzând unei acuări a lui Marjay,

a zis să nu se amestece în lucruri, la cari nu se pricepe. Deputatul acesta adică, preot calvin, criticase aspru pe acei oficeri, cari din armata comună trec la honvezime, zicând că trec numai oficerii slabi.

D'aici scandalul care a ținut vre-un sfert de oră.

Kossuthistul Tóth a depus de altfel la birou și o propunere, concludând, ca guvernul să solicite M. Sale dizolvarea Dietei, pentru a se face noi alegeri, pe chestia urcării cuotei.

Văzând Széll tendența kossuthiștilor, a cerut ca de aci încolo ședințele Dietei să țină până la orele 3. Votarea asupra acestei propuneri s'a făcut în mijlocul unui scandal imens. Kossuthiștii supărați au anunțat că de aci încolo vor face obstrucție crâncenă de tot. „Alkotmány”, organul partidului popular, nu-i aprobă.

Din eparchia Caransebeșului.

„Fonia Diecesană” scrie:

Mercuri la 1 Decembrie, Prea Cuvioșia Sa Părintele Archimandrit *Filaret Musta* și-a sărbătorit ziua onomastică. Din acest incident Prea Sfinția Sa Domnul Episcop diecesan, *Nicolae Popea*, a binevoit a-l distinge felicitându-l în persoană; tot așa s'a prezentat, ca să-și manifesteze sentimentele de stimă și iubire mai mulți onorații din loc, între cari amintim pe Membrii Consistorului și institutelor diecesane, preoșimea din loc, comandantul major *Ion* și alți oficeri, PP. OO. DD. *Ilie Curescu* președintele Comunității de avere și oficanții ei, primarul *Constantin Burdea* și reprezentanții magistratului etc. Prea Cuvioșia Sa a primit numeroase felicitări din întreaga diecesă și aiurea. Asemenea felicitare a fost P. O. D. Protopresbiter *Andrei Ghidiu*, care și-a sărbătorit onomastica Marți în 30 Noembrie.

Ziua de St. Andrei. Aceasta zi, ce aminte ne aduce de cel mai mare bărbat al nostru, de *Marele Andrei Baron de Șaguna*, a fost cu demnitate sărbătorită de tinerimea noastră dela institutul diecesan din loc. În această zi tinerimea noastră a fost demisă dela școală, după ce profesorii ei i-au vorbit despre binemeritul bărbat, al cărui patron este sfântul Andrei.

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI.”

RĂSPUNS LA COMPLIMENTE.

Cel ce se interesează de cele ce se scriu despre noi în ziarele și revistele din București, vor fi observat, că există acolo doi domni, unul redactor la o vechie și odinioară de mare reputație revistă literară și altul la o gazetă politică, cari ne omoară formal cu dragostea lor. Ei urmăresc cu vedită pasiune modestele rezultate ale activității noastre literare și își manifestă binevoitoarea lor atențiune prin elogiase aprecieri critice la adresa noastră, a „fraților de peste munți”.

De se întâmplă bună-oară, ca cineva dintre noi în vre-un moment mai fericit să scrie câteva versuri mai la înțeles, cel doi domni veștesc numai de cât în lumea largă, că la noi a răsunat un mândru lăuceșor al poeziei române. („Mersi” !)

Apare un volumaș de proză la Sibiu sau în blagoslovitul Reteag, — marimimogii nostri protectori din București umplu coloanele lor cu tirade entusiaste asupra admirabilelor, romane din Transilvania. („Earăși „mersi” !)

Și în chipul acesta mai departe. Tot ce apare la noi e bun, e mare, e superior. „Enciclopedia cea de tristă origine ei o prezintă la nivelul operei lui Larousse. . . Până și o carte postală ilustrată, altfel

Loteria Casei naționale.

Prospect.

„Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român” — pe baza concesiunii acordate de on. minister reg. ung. de finanțe cu ordinațiunea nr. 49.522 din 27 Iulie 1899, — arangiază o

LOTERIE DE EFECTE

al cărei profit se va folosi pentru ridicarea unei Case naționale în Sibiu, în care se va instala un Muzeu istoric și etnografic român și biblioteca Asociațiunii etc.

Prețul unui bilet de loterie 1 coronă.

Căștiguri:

1	căștig princip	în val. de C	10.000 = c.	10.000
1	„	„	3.000 =	3.000
2	căștiguri	„	1.000 =	2.000
5	„	„	500 =	2.500
10	„	„	200 =	2.000
10	„	„	100 =	1.000
20	„	„	75 =	1.500
20	„	„	50 =	1.000
50	„	„	20 =	1.000
100	„	„	10 =	1.000
219	căștiguri	„	C.	25.000

Tragerea la sorti se va face în Sibiu la 31 Maiu 1900 st. n. în prezența unui notar public și a unui comisar politic.

Consemnarea căștigurilor se va publica la trei zile după tragere. Ridicarea lor se va face în decurs de 60 zile de la tragere.

Bilete de loterie se pot procura de la biroul „Asociațiunii” în Sibiu (N-Szeben, strada morii nr. 8) și se vor vinde la toate băncile românești.

Sibiu, în Decembrie, 1899.

Comisiunea loteriei.

O cugetare pe zi.

Viața femeilor se poate împărți în trei epoci: în prima, se gândesc la amor; în a doua, iubesc; în a treia, regretă.

NOUTĂȚI

Arad, 18 Decembrie 1899.

Consistorul aradan este convocat prin Prea Sfinția Sa D-nul Episcop diecesan *Iosif Goldiș* în ședință plenară pe Vineri în 10/22 Decembrie a. c. la 10 oare a. m. — La ordinea zilei vor fi următoarele obiecte: 1) A se lua măsuri pentru restaurarea corporațiilor în parochii și protopresbiterate pe noul period ce se va începe cu Ianuarie 1900. 2. Numirea

comisarului pentru conducerea alegerii de protopresbiter în tractul Belintului. 3. Luarea măsurilor pentru notificarea schimbării valutei în coroane. 4. Alte obiecte

In amintirea Metropolitului Șaguna. Dumineca trecută după încheierea liturghiei în biserica catedrală din Arad s'a sărbătorit în amintirea marelui metropolit *Andrei Baron de Șaguna* prin părintele archimandrit *Hamsca*, asistat de domnul preoț *G. Bodna*. *Traian Văpșaru* și de capelanul militar *T. Bugariu* din Timișoara.

Ziua Sftului Nicolae a fost pentru Românii aradan un plăcut prilegiu — să arete stima și iubirea ce o au pentru fruntașul lor, dl. *Nicolae Oncu*. Începând cu tinerimea de la seminar, toate corporațiile și toți Românii au grăbit să felicite pe dl. *Oncu*, care își sărbătorea ziua onomastică. D-asa a primit de asemenea multe adrese de felicitări de la amici și stimatori sei din provincie și alte centre românești. Unim și noi urările noastre de bine cu ale tuturor celor cari doresc dlui *Oncu* viață îndelungată și senină.

Non procuror al coroanei. Foaia oficială în numărul său de Duminecă a publicat autograful președintelui, prin care Majestatea Sa numește procuror al Coroanei, pe *Eugen Hammerberg*, până acum prim procuror în Budapesta.

Societatea de lectură „Ioan Popasu” a tinerimei studioase de la Institutul teologic-pedagogic gr. or. român din diecesă *Caransebeșului*, în ședința sa din Septembrie a. c. s'a constituit pe anul de gestiune 1899/900, precum urmează: Președinte: *Dr. Petru Barbu*, profesor; vice președinte: *Ioan Mităr*, cleric în cursul al III; notar I.: *Ioan Coșariu*, cleric în cursul III; notar II.: *George Bălțeanu*, pedagog cursul al IV; controlor: *Toma Suru*, pedagog cursul al IV; bibliotecar: *Vasile Uoneșcu*, cleric cursul al II; vice bibliotecar: *Iosif Badescu*, pedagog cursul al III; redactor al foii „Progresul”: vice-președintele. Membri în comitet: *Romul Jurcescu*, cleric cursul al III; *Alexandru Ioanovici*, cleric cursul al III; *Marian Groza*, cleric cursul al II; *Svetozar Mutoșcu*, cleric cursul al II; *Simeon Bartolomei*, cleric cursul I; *Petru Budescu*, cleric cursul I; *Vasile Brașovan*, pedagog cursul al IV; *Petru Buzera*, pedagog cursul al III; *Romul Titel*, pedagog cursul al II; *Iosif Stoica*, pedagog cursul I.

Pentru comitet: *Ioan Mităr*, președ. *C. Bălțeanu*, notar.

Academia ortodoxă din Cernăuți, societate pentru literatură, retorică și musică bisericească a teologilor din seminarul archidieceșan din capitala Bucovinei, a scos în broșură raportul general despre activitatea societății: în decursul anilor administrativi 1887/88 — 1897/98 și în anul administrativ 1898/99.

Blăstămăția Ovreilor. Falsificatori de vinuri din Cinci-biserici, Pojon, Fiume, Alba-Regală etc. sunt din neamul glorios al lui Israel. La Sighetin s'a descoperit de asemenea un brav negustor, în pivnița căruia sunt 450 H.L. vin — făcut. Numele acestui patriot este *Fried Sămi*, Ovreul. Poliția a descoperit blăstămăția, dar Sămi nu a vrut să se lase: a apelat în contra confiscării vinului. A fost respins însă, și așa Sămi o să se vâiere azi mâne cu balabusta lui și cu toți în Moise retezații, cum cele 450 H.L., în care Sămi pusese atâtea mdejde, o să fie slobozite în — canal.

Mare însovență. Se vestește din Căcovia, că un escamptor de acolo, anume *Sigmund Gleitzmann*, care purta mare circulație de cambii în Viena și Cracovia, a sialat toate plățile. Solvența jupânului s'urcă la 400.000 florini.

Mare faliment în București. „Dreptul” în numărul său de Martie trecut scrie: Piața Bucureștilor este consternată în urma unui faliment monstru, care nu este în relație cu criza comercială actuală. Este vorba de falimentul *Lubgarten* cu un pasiv de peste 2 milioane. Falitul a prădat o mulțime de particulari văduvi, de orfanți, după ce s'a asigurat luând ipotecă până la limite asupra casei ce le a cumpărat cu bani străini. Este un tipet de indignare unanimă pe piață, atât mai mult, că falitul se plimbă în trăsuri cu roți de cauciu și refuză a plăti un ban creditorilor sei. Este imposibil-zice numitul ziar, — ca autoritățile noastre să rămână indiferente în fața acestui jăfuit scandalos.

Meschini! Organul daianist publicat numărul dela 4/16 apelul dat la 1 August 1895 în contra sentenței prin care poliția din Sibiu osândise, pentru colectă, pe *Liviu Albini*. Apelul a fost făcut de dl. *Frăncu* din Sibiu. Autorizată să se publice fără autorizarea dlui *Frăncu* care e bolnav. Apelul începe: „Pentru lecta făcua în favorul monumentului

absolut inofensivă și ca executare tehnică mai pe jos de cea din urmă cară a cinci centime, a fost preamărită de către unul dintre acești înflăcărați transilvano filii cu o însușire cum nu se putea mai mare nici scriind despre un tablou al lui *Menzel* de pildă. (De trei ori „mersi” ! !)

Eară un ziar de la noi, care are uritul păcat de-a se umfla în pene străine, reproduce sistematic aceste găduiri și divulgă astfel fama, că noi Românii de aici avem actualmente o poezie primă; avem o proză și mai și; avem știință, artă, de toate, numai, vezi Doamne, de îndărătnic ce suntem, nu vom să ne dăm seamă de înaltele noastre calități. Firește că noi nu suntem atât de modesti, ca să refuzăm complimentele lor, ci le ascultăm cu plăcerea fecioarei, care e lasă pradă șoaptelor dulci ale tinerului. . . tendențios.

Zilele acestea s'a dat o s'rălucită probă, că într'adevăr merităm elogiile celor doi „*Schwependöther*” din București.

„Asociațiunea Transilvană” publicase concurs pentru lucrări de cuprins moral pentru popor. Lucrările acestea, cari aveau să alcătuiască începutul unei biblioteci populare moralizatoare, aveau să fie chiar remunerate. Și ce credeți, căși autori s'au prezentat la premiul? Trei! Și cari înși au dobândit premiul? Nici unul! Nici una dintre lucrările încurte nu intrunia în măsură suficientă condițiile unor scrieri demne a fi citite de popor! — ???...

Așa-i, că merităm laudele protectorilor capitalului nostru intelectual? „Proză admirabilă” ! „Știință la cădme” ! „Activitate serioasă și cu competență” ! Mersi!

Și să nu uităm, că în scurtul interval de doi ani stăm în fața unui al doilea cas de natura aceasta. întâiul cas a fost cu „Familia”. Dl. *Iosif Vulcan* pusese de la sine, din modestul budget al vechii sale reviste, un premiu considerabil pentru cea mai bună novelă ce va încurte. Dar premiul a rămas tot în budget, fiindcă din trei milioane și atâția Românii nime, nime n'a fost demn de dînsul. . .

Scriem bine, domni mei! Bine de tot!

Ci-că în timpul din urmă am scrie într'o limbă românească desăvirată, — afirmă unul dintre Indulcitorii nostri critici bucareșteni.

Nici că se poate altfel, îi răspund eu. Noi scriem așa cum învățăm în școlile noastre. Și să auziți pe scumpulii nostri dascăli, sau să vedeți manual-le noastre de învățământ, suat convins, că nu v'ați mira de fel, că scriem o limbă atât de desăvirată.

O pildă.

Înainte mea am o carte de citire din Blaj. E un manual pentru învățarea limbii române în școlile populare începătoare. Manualul e aprobat de forul bisericesc și prin urmare răspândit în toată archidieceșia

Blajului. E ediția cea mai nouă, a XII-apărută la anul 1898. Autorul este dl. *Georgiu Munteanu*. Sute, sau chiar miile de copii învață an de an a vorbi și scrie limbă românească așa cum o găsește în cartea aceasta.

Demchid la pag. 36 și citesc în pielea de lectură „Corpul omului” :

„Eu sum runc. Omul stă din corp trup; corpul omului stă din cap, trunchi și picioare. Părul e subțire și are culoare diversă. De trunchiu sunt legete mâinile și picioarele” . . .

Astfel începem a citi noi limba românească în școala. Eată cum continuă Pag. 38 „Pruncul bun” :

„Pompeiu morse la un țeran și-l rog să-mi primească de șerbitoriu. . . Te rog, m-se, respune țeranul, dacă vei fi șerbitoriu. . . Vou fi diligent, zise Pompeiu, . . . dară te rog să-mi solvești competența” (Elevul care citește e de 7—10 ani !)

Sau eată un specimen unic, de pag. 61.

„Sourcul. O-moni conced mței să-mi curesc în casa Sourcul străbate în dînsul, fără de-a fi invitat (N: complezantul), . . . ar cauza pruncilor o plăcere, dacă nu s'ar întinde la unt, lard, grăna și la pășu, . . . adeseori cade chiar și în oala de lapte, butea de curechi. Pruncii și fetele se tem de el ca de un lup (!) El însă nu face decât menai nimic fiind fricos ca un epure. (S)

nam Iancu, a fost osândit *acusatul* la 5
areat etc. etc. Ear în altă parte:
leas, în țiativa și faceputul realizării mo-
mentului lui Avram Iancu a pornit din
al țărânilor române, printr'o curioasă
incidență istorică tocmai din sânul plu-
rilor români dela Siria.*

Nu știm: așa a scris dl. A. Frâncu
textul d-lui Frâncu a fost falsificat în
acea „autorizatei”. Ori cum ar fi, e
schimbare la mijloc. Înăia când s-a nise
și simplu: „*acusatul*” — nepunându i-se
le. deși el (Albini) s'a sacrificat pen-
fond, — și a doua când se scrie, că
leas, inițiativa a pornit din stinul țărâni-
române dela Siria*, pe când adevărul
că țărânilor din Siria colectase pen-
di Rusu Șirianu, care era la temnița
de Seghedin, ear acesta n'a primit suma,
mai dând pe d'asupra, a destinat-o unui
d p-ntru ridicarea monumentului pe
monumentul lui Iancu *Inițiativa dect di Russu*
hat o, pentru fond Albini a suferit, re-
tăm înă cine vrea să-și facă?... Dedu
meritul!

O rectificare. Citim în „Tribuna” dela
c. următoarele:
„Voim să completăm cu o *rectificare*
ortul nostru. După cum ni se asigură din
a demn de credință, de fapt Albini a fost
tăiat *absolut*, fără adăușul „din lipsa de
avenit”, după cum prin neînțelegerea unui
anct al motavelor, s'a raportat.”
Va să zică tocmai 16 zile i-a trebuit
autorizatei până să aște acența?... Și
poi cum vrea să scape, scriind simplu: „s'a
raportat”. Dar directorul autorizatei el sim-
a raportat, căci a fost prezent la des-
terea procesului.
Așa se tratează toate în organul co-
muno-dalanist!

Un deputat seos din Dietă Comisiu-
de incompatibilitate a camerei ungare
desbătut din nou Vineria trecută cuno-
ata afacere a deputatului kosutist, Sima
Bencez, care de multă vreme reprezintă
Dietă cercul electoral Saentes. Cum se
te, mandatul acestui deputat falit a mai fost
un rind nimic din partea numitei co-
misiuni Dietă însă a tras dungă peste ho-
noria comisiunei, din cauză că citațiu-
ea nu i-se inmanuase lui Sima în regulă.
ședința de Vineri presidentu comisiunii
incompatibilitate a constatat, că în ter-
nau fixat de 30 zile Sima nu s'a presin-
t înaintea comisiunii. Astfel, după o scurtă
manfataire, comisiunea a hotărât acum, că,
oare-ce legea dispune că un deputat falit
ajuns în situație de incompatibili-
te e constrins să-și depună mandatul și
mdeas Sima nici în urma citării în regulă
s'a infățiat înaintea comisiunei: — man-

lup — epure!) Un sunet cât de mic
strânge să fugă în gaură...
Și în jargonul acesta mai departe.
Pag. 50. „Campanele suau a foc.
late supraedificale se prefăcără în ce-
tăș”...
Pag. 54. „Besonica” și „cemeteriu”...
Pag. 59. „Șoarecile sparg supraedifi-
ciale”; — „boul trage aratrul”...
Pag. 14. „Nu e bine sudul”...
Pag. 48. „Va a păstrăm carnea în ce-
ria, ca să nu se corumpă”...
Și în chipul acesta onorabilul domn
ator de manuale didactice continuă a
corumpe” dulcea limbă românească, cu
„teritoriu”, „rogatione”, „m.” și cu altele,
cât imi vine să-l „suduia”... Ear su-
le de școlari învață ca nește papagali
aste aceste meșteșugiri, străine de firea
abei vorbită de părinți nostri și demne
de pedagogi de tagma lui Chicoș din schi-
le lui Caragiale.
In jumătate din școlile populare din
Transilvania se învață suslăudata limbă.
asta va să zică, că am ajuns la o de-
mărire? Foarte „mersi”!

Și acum mă întreb, ce-om fi greșit
în acestor doi domni, încât se emoționează
de cumpit de dragostea față de noi
de scriselile noastre?
Să fie zeflemele aceste laude ale lor,
de intima lor *convingere*, sau să fie un

datul lui de deputat se declară *nicicic*. In
sensul regulamentului presidential comisiu-
nei a enunțat această hotărâre în ședință
închisă. Afacerea a ajuns apoi și în Dietă,
unde verdictul comisiunii a fost aprobat.
In chipul acesta deputatul Sima, care a
devenit odios și înaintea multora din alegă-
torii săi, prin ultima decizie a comisiunei
ar fi eschis pentru totdeauna din șirul depu-
taților unguri. Cu toate aceste o mare parte
din alegătorii Dumineca trecută au ținut o
mare adunare, în care din nou l-a pus pe
Sima în candidație.

Un manuscris din veacul al II-lea.
Patriarhul Efreim Romani al Antiochiei, a
dat în orașul Mosul de lângă Tigru, peste
un manuscris vechiu vechiu. Interesantul
manuscris poartă titlul principal: „*Testa-
mentul mântuirii*”, și mai ales partea a doua
a lui, care cuprinde „*Orânduile și poru-
cile Domnului*”, este de o importanță deo-
sebită. In această parte este descris rital
și rinduiala cuitului dumnezeesc al bisericii
creștine din veacul al doilea. Manuscrisul
pomeneste în mai multe locuri despre acei
credincioși aleși, cari înzestrați erau dela
Dumnezeu cu darul prorociei, al tămăduirii
și cu puterea de a vorbi în limbi străine. Pe
seama acestora în toate bisericile erau reser-
vate locuri de frunte și pentru ei se făceau
rugăciuni deosebite, ca Dumnezeu să nu-
i lipsească de darurile sale supradrești. Acest
rar manuscris se va eda încurând în Ger-
mania, unde mai mulți învățași se ocupă
deja cu traducerea și tălcuirea lui. Posibi-
litatea, de a fi apocrif, e eschisă prin te-
meinicile și amănunțitele lui examinări de
până acum.

Doi artiști mari. In zilele din Bu-
curești se aduc laude mari d-șoarelor A.
Bărescu și E. Teodorini. Eată ce serie de
pildă „Drapelul”:

Marți seara s'a reprezentat pe scena
Teatrului Național, cu concursul genialei
artiste Agata Bărescu, drama „Eva...” în
5 acte, a lui Vois.

Sala era plină. Despre cum a fost ju-
cată această dramă nu se poate spane de
cât bine. D-ra Agata Bărescu, în rolul Eva,
a fost sublimă, a smuls lacrimi și a stér-
nit aplause nesfârșite.

Ilustra noastră compatriotă, diva Elena
Teodorini, gloria țerei noastre a reperat
Marți un succes extra-ordinar în opera „*Lu-
crezia Borgia*”. Era o adevărată intrare trium-
fală acest debut al stelei noastre, care a
cucerit o lume întreagă. Vocea ei mare,
tragică, accentele ei dramatice, jocul ei de

indemn pentru frații lor oprimați, ca să
m u n c e a s c ă înainte, c ă c i m u n c a
lor a r e răsuneț? Z e f l e m e l e nu cred
să fie, pentru-că prea sunt serioase. Intima
lor *convingere* nu poate fi, de vreme ce
nici când acești critici nu s'au coborât în
mijlocul nostru, ca din intuiție să ne cu-
noască stările culturale și astfel cele scrise
de dinși nu pot fi decât o falsă imagina-
ție a lor propie. Ear în cât pentru indemn,
—criticii serioși ce se respectă, nu indeam-
nă cu risicul adevărului. Critica n'are
aceeași chemare ca arta, să preconizeze sin-
amăgirea ca dogmă, ci din potrivă rupe
vélul de pe tot ce acopere adevărul. „*Schäd-
liche Wahrheit, ich ziehe dich vor dem nützli-
chen Irrthum*”, — e un principiu cardinal al
criticiei.

E, atunci?...
Voiu spune eu, ce vor laudatorii no-
ștri cu dragostea lor suspectă. Nimic altceva
decât *populritate*! Scriu despre noi așa
alan-dala, ne laudă, ne înalță, ne îndumne-
zeiesc și mai nu știu ce, — fiind-că socot, că
laudele prind și în acest chip vor găsi la
noi popularitatea, pe care nu o au *acasă*.

Încă odată: „mersi”!... Sunteți prea
gentili, domni mei!

Fidelio.

scenă incomparabil, te mișcă într'atât încât
simți cu dina.

E incontestabil o artistă genială și a
probat-o aeară încă odată mai mult. La
intrarea ei în scenă a fost primită cu ova-
țiuni și după actul I entuziasmul era la
culme, buchete și coșu I de flori abundau
și publicul aplauda nebunește. In toate sce-
nele ei, a făcut minuni și tot auditoriul era
în delir, a fost o adevărată serbare arti-
stică.

Câtă energie și forță a pus în duetul
cu ducele, în actul al II-lea, atâta dulceață,
duioșie și durere a exprimat în romanța fi-
nală din actul al III-lea. Mimica, schimbă-
rile ei la față, expresiunea tragică și gestu-
rile ei, sunt o poemă întreagă.

E o artistă absolut genială și incom-
parabilă. De altmintearea a și fost foarte
bine secundată și tot ansamblul era demn
de unica noastră divă.

Domnul Elie Dopp, inginer de comas-
sare autorizat și-a deschis cancelarie pro-
prie în Sibiu strada Oenei (Bergergasse)
Nr. 9.

Biserica Luther în Roma.
Membrii protestanți ai coloniei ger-
mane din Roma în curând vor în-
cepe să-și ridice în cetatea eternă
o biserică protestantă, care să poarte
numele Luther.

Până acum în Roma sunt două
biserici protestante: una engleză și
alta a coloniei americane. Până la
terminarea zidirii noiei biserici, pro-
testanții germani din Roma își vor
face rugăciunile în palatul ambasadei
germane de acolo.

Tipografie în flacări. Din Praga se
depeșază, că alaltă-eri noaptea pe la orele
12 a izbucnit un foc în marea tipografie a
firmei I. R. Wilnek de acolo. În câte-va
minute flacările au cuprins întreaga tipog-
rafie, care ars cu desăvârșire.

Necrolog. Primim următorul necrolog:
Cornelia Cheaja fecioară cu inimă bună și
nobilă, în floarea juneției, în etate de 19
ani și a aflat moartea prin o întâmplare
dureasă în 28 Nov. a. c., răsturnându-se
trăsura lângă Hălmeag în drumul către
Făgăraș unde voia să călătorească cu mama
sa, care sdruncinată abia a scăpat și se
află încă în viață. Trupul cel rece al iu-
bitei Cornelia s'a transportat la Palos, unde
se va înmormânta în mormântul familiei
în 26 Nov. a. c. Cu inima frântă de mare
durere și păstrunț de jale adâncă anunță
această prea tristă întâmplare, jalnică fa-
milie.

Palos, în 26 Nöemvrie 1895.

Elisabeta Gheaja născută Vătășan, ca
mamă. Iustinian, Titu, Emilia măritată Sa-
bău. Ermil, Valeriu, Livia, Olimpia, Elvira,
ca frați și surori.

Asasinatul de la Sătmar. Un moment
nou s'a ivit în cercetarea crimei de la
Sătmar. Judele de instrucție a dat de
urma unei carte postale ilustrate, care ar
fi primit o de la ucisul Papp Elemér niște
rude din Oradea-mare ale acestuia tocmai
în ziua, în care s'a săvârșit crima. Pe cartă
stău scrisse următoarele cuvinte: „Ceteste! le,
dacă poți. Eu mă grăbesc — în lume mai
bună”. Toată treaba este însă foarte
suspectă, căci e mai mult de cât probabil,
că ea nu porcede de la Papp Elemér.
Cineva din păcătoși desigur a voit prin
aceasta să ducă lumea în rătăcire, că ne-
norocitul student n'a căzut victimă uci-
gașilor, ci că s'ar fi sinucis. Judele de
instrucție își dă acum toată silința, ca să
aște pe scriitorul cartei, ceea-ce de sigur va
fi un moment foarte însemnat pentru
lămurirea afacerii.

AVIS! Am onoare a face cunoscut
on. public, că la subscrișul se află de
vëndut din mână liberă următoarele obiecte
agricole:

1) Una moară cu 2 pietri cu un loco-
mobil de 8 puteri; și trierat garnitură de
trierat pe un juger de pământ, Satul-mic,
pe care se află moara.

2) Un locomobil de 4 puteri și garni-
tură de trierat și garnitură eară cu 4 pu-
teri.

3) O mașină de trierat (Göpel) mânăată
de 4 cai, care dă grăul în saci sortat.
Bozsur, între Lugoj, Făget.

Simeon Todorescu,
proprietar.

O jertfă a miseriei. Din Budapesta
se vestește, că un biet slovac, anume Ioan
Cleno, în vârstă de 43 de ani, venit din
Arva, neputând nimic să agonisească în
capitala ungară, a căzut jertfă miseriei.
Ne mai putându-se lupta cu foamea, bietul
om s'a spânzurat Joi dimineața de ramura
unui arbore în strada Szigetvári de acolo

Ultim cuvânt.

La o serată dansantă.
— Un tur de valț, d-șoară...
— Vil la mine, după ce te-a refuzat
șoră mea?
— Sora d-tale m'a asigurat că nu
știe să danțese...
— Ei bine, eu te refuz, pentru-că..
nu știți d-ta să dansezi.

ULTIME ȘTIRI

Fiumanil contra Ungarilor. Foile
maghiare sunt mahnite rău pentru-că la
o provocare publică ungurească, Dr. Mey-
lender, șeful autonomiștilor din Fiume,
răspunde între altele și următoarele:

„*Guvernul maghiar și-a ridicat la
valoare de program politic niște tendențe
șoviniste, perverse, miserabile și ilegale,
o intenție dect irealisabilă și ridicolă.*”

„*A pus în practică la Fiume domnia
celui mai obraznic, mai stricat și mai
grețos absolutism maghiar*”.

Ear șovinistii se așteptau, ca Maylender
să desaprobe mișcarea mai recentă anti-
maghiară din Fiume.

Londra, 18 Decemvre. Presiden-
tul Krüger al r. publice Transvaal,
după-cum se șvonește, amenință pe En-
glezi, că prin proclamațiune va declara
liberă întreagă țeara Cap.

Madrid, 18 Decemvre. O parte a gar-
nisoanei engleze de la Gibraltar încă are să
plece în Africa la 24 luna curență.

Londra, 19 Dec. Lordul Hivkeas
Deach, ministru de finance a demisio-
nat.

Marșalul lord Roberts a fost nu-
mit comandant al trupelor din Africa,
ear lordul Kitchener șef al statului
major.

D'odată cu numirea sa, mareșalul
a primit și știrea că, fiul său oficer, a
murit în luptă dela Kolenso.

Reservele nechemate până a-
cum la deprinderi de arme, prin-
tr'un ordin dela 18 c. sunt che-
mate toate sub arme. Corpul VII
de armată pleacă îndată în Africa
sudică.

Dublin, 18 Dec. Chamberlain a
sosit azi aici. Irlandezii l'au pri-
mit în chip ciudat: arborând cu-
lorile Transvaalului. Poliția a ata-
cat mulțimea care demonștra. S'au
tras mai multe salve. Sunt nume-
roși răniți. E mare temere, că în
Irlanda va izbucni revoluția.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.
Red. respons.: Ioan Russu Șirianu.

La administrația

„Tribunei Poporului“

se află în deposit spre vânzare următoarele opuri și broșuri:

„Teoria dramei“ de Dr. Iosif Blaga. Prețul 1 fl. 80 cr.

„Cuvântări bis. de Massilon traduse prin Ioan Genț. Prețul 2 fl. 50 cr.

„Lupta pentru drept“ de Dr. R. Ihering traducere, de T. V. Pacățeanu. Prețul 1 fl.

„Din vremuri apuse“ de Iudita Secula, Prețul 50 cr.

„Juvenilia“, prosă și versuri de Sextil Pușcariu. Prețul 80 cr.

„Vieritul“, de Petru Vanceu. Prețul 50 cr.

„Pribeag“, de I. Sceopul. Prețul 75 cr.

La facerea comandelor, cari se vor efectua prompt, rugăm a se adăuga și spesele de porto postal.

Administrațiunea „Trib. Pop.“

O carte bună Distinsul nostru profesor din Brașov, Dl Vasile Goldis a lucrat o folositoare carte școlară: *Geografia pentru școlile populare*, întocmită pe baza planului Ministerial de învățământ. Partea primă (pentru clasele III și IV), cu numeroase ilustrațiuni și hărți colorate. Editura librăriei Ciurcu Brașov. Prețul unui exemplar 35 cr. Materialul tractat se extinde pe 68 pagini, în ordinea următoare: 1. Regiunile lumii, 2. Comuna, 3. Locuitorii și ocupațiunea lor, 4. Religiuinea și limba locuitorilor, 5. Hotarul comunei, 6. Drumurile, 7. Apele curgătoare, 8. Apele stătătoare, 9. Mijloacele de comunicațiune, 10. Insulă, peninsulă, golf, 11. Sesul, 12. Dealuri și văi, 13. Orizonul, 14. Desemnarea regiunilor lumii, 15. Harta, 16. Cercul, 17. Comitatul, 18. Ungaria. — II. „Ungaria și Europa.“ (Materialul clasei a IV-a.) Ținutul muntos din Sudost. Câmpia Ungariei. Ținutul muntos Nordostic, Ținutul muntos Nordvestic, Ținutul deluros Sudvestic. Orașul Fiume și ținutul lui. Ungaria în genere. Țerile aparținătoare Un-

gariei. Europa în genere“. La toate capitulele e alăturată câte o mapă colorată. O recomandăm cu toată căldura învățătorilor noștri.

O nouă carte folositoare. Sub titlul: *„Amicul Poporului, îndreptător în cauze administrative și judecătorești pentru poporul român, de Titu Vuculescu, pretor, a apărut tocmai acum în tipografia „Tribunul Poporului“ în Arad o carte în adevăr folositoare pentru popor. Ea se extinde pe 148 pagini, în format 8° mare, cu un tipărit frumos și bine îngrijit, broșată elegant și scrisă într'un limbajiu la înțelesul poporului. Cuprinsul pe scurt al bogatului material al cărții este următorul:*

I. Agricultură. — II. Ape (mori de apă, navigare, broduri, plute). — III. Boalele și păstrarea vitelor. — IV. Cause comunale. — V. Drumuri și vama. — VI. Finanziere. VII. Industrie. — VIII. Judecătore. — IX. Matriculele de stat. — X. Militare. — XI. Mine (Ocrărit). — XII. Moștenire. — XIII. Ordinea publică (Ajutor la nenorociri, Aducerea puștilor din altă țară, Apa de soare, Ajutorarea săracilor, Adunări publice. Afacerea cu zăloage. Boalele epidemice. Burturi, Curățirea cosurilor (hornuri). Curățirea ulitelor, Calea ferată, Cetățenia de stat, Esortarea, Edificări. Instruarea în joc, Inventium (descoperiri) Legea de presă. Lucruri găsite, Măsurarea bucatelor, Monumente istorice, Ospătarii, Plata medicului, Piața (Târguri), Poștă, Privilegiu (Patente), Paza contra focului, Societăți (bănci, case de păstrare), Site de aramă, Sdronte, Săminte de bucate, Instanțieri, Școală secretă, Ținerea cânilor, Trecerea în altă țară, Tipografie, Vanzarea bureților, Vanzarea de puști și prav de pușcă, Veninuri). — XIV. Orfanale. — XV. Păduri. — XVI. Pescuit XVII. Rețigune. — XVIII. Școală. — XIX. Sănătatea publică. — XX. Servitori. — XXI. Vênat.

Ori-ce daraveri, pe cari poporul le are aproape zilnic atât cu diregătoriile administrative, cât și cu jude-

cătoriile din patrie, cărturarii din popor le află în cartea aceasta toate la un loc, bine lămurite și spuse în limbă populară și înțeleasă de toți.

Prețul acestei cărți folositoare este numai 1 coroană (50 cruceri) și se poate comanda atât la autor în M.-Pécska, cât și la administrațiunea „Tribunei Poporului“.

„Revista Economică“, organ pentru societăți financiare și comerciale. Apare la 10 a fie-cărei luni în Sibiu sub direcția Dr-ului Cornel Diaconovici. Nrul 12 (Anul I), din 10 Decembrie a. c. are următorul cuprins: La finea anului. — Ridicarea șchontului, de I. Vătășan. — Introducerea obligatoare a valutei de coroană. — Încheierea anuală a conturilor la bănci, de I. Vătășan. — Despre negocierea efectelor, de I. Popescu. — Jurisdicțiune: D. cisiuni curiale: Transcrierea de acțiuni nominative, Benzi, Provisiunea, Cambia, Prescripțiunea. — Afaceri de dare: Blanchete nouă de cambii. — Agricultură Situațiunea agricolă. Altoi grațuiți, Provisiuni de viță de vie — Revista financiară: Rducerea etalonului Bancii austro ungară, Situațiunea, Notarea procentuală a efectelor în Buletinul oficial al Borsei din Viena. — Cronică: În amintirea lui Stroeescu, „Pământ și națiune“ Depozite de stat la bănci, Ridicarea procentului pentru depozite în Viena, Valuta nouă. — Literatura economică: Anuarul financiar. — Bibliografie. — Trageri la sorti. — Amortisări. — Bursa de efecte din Viena și Budapesta. — Bursa de mărfuri din Budapesta. — Inserțiuni.

„Biblioteca Teatrală“, apare în Brașov, editia Societății de Teatru Român. Broșura 7 cuprinde „Unde dai și unde creapă“, comedie în 2 acte Al. Cosmar, localizată de Iuliu Popescu. Numele dlui Iuliu Popescu, mai ales ca traducător și localizator

al mai multor piese de teatru, este cunoscut și apreciat la noi. D-sa a tradus „Bustul“, jucat cu atâta succes de diletanții români din Sibiu, înainte cu 5 ani. Piesa de mai sus desigur va fi primită cu plăcere și diletanții români vor juca-o cu predilecție. Noi o recomandăm cu toată căldura. Este o localizare bună a piese teatrale de valoare.

„Drepturile, datorințele și responsabilitatea membrilor de direcțiune“, de Alfred Kormos, trad. de Constantin Pop, funcționar la „Albina“. Carte foarte importantă pentru membrii de direcțiunea tuturor institutelor școlare și a ori-căror societăți pe acțiune. Costă 1 fl. 50.

Exerciții intuitive și gimnastice, manual pentru învățătorii școlilor populare române, întocmit după plan, de Ioan V. Duceșcu, învățător în Lipova. Ediția a II-a. Prețul unui exemplar: 30 cruceri.

A apărut în editura de grafice „Minerva“ din București „Călinarul Minervei“ pe anul 1900 cuprinde o mulțime de lucruri frumoase și instructive.

Calendarul „Bibliotecii Noastre“ anul 1900, întocmit de dl E. Hodoș, apărut cu un interesant cuprins. În partea literară cuprinde lucrări de Eminescu, Coșbuc, Alexandri cu portretele acestor trei poeți. Afară de aceasta mai publică amintiri din 1843; Avram Iancu în 1852; D. V. economiei de casă: Cum se concepe o bună? Apoi anecdote și haz. Pe lângă partea calendaristică se află numele tuturor profesorilor și învățătorilor din diecesa Caransebeșului, precum și regulamentul pentru faza examenului de calificare la Institutul pedagogic din Caransebeș. Prețul unui exemplar: 28 cr., plus porto 5 cr. A se adresa la: E. Hodoș Caransebeș

Calindarul nostru

pe anul visect 1900

ca prim călindar scos în tipografia noastră

a apărut tocmai acum

cu ilustrațiuni, cu un bogat și variat cuprins literar.

Prețul 30 cr.

plus 5 cr. porto postal.

Doritori de a și-l procura sunt rugați

a se adresa la

Administrația „Tribunei Poporului“.

La comande mai mari de 10 exemplare dăm 20% rabat.

ADMINISTRAȚIA

„Tribunei Poporului“.

A apărut în tipografia noastră și se află de vânzare

la

Administrația „Tribunei Poporului“

sub numirea

„AMICUL POPORULUI“

„îndreptător în cauze administrative și judecătorești pentru poporul român“

de TITU VUCULESCU pretor,

cu prețul de 50 cr. plus 5 cr. porto postal.

O carte în adevăr folositoare pentru popor, care cuprinde sfaturi și învățături de foarte mare folos pentru toate trebile și trebuințele poporului.

Administrația

„Tribunei Poporului“